

משה הנעמי : לזכר

בלילה שצלה לצננים
היתה הרום מניסה
את כנפות המעילים,
והרם האיר לנו צננים
כחלים ולבנים —
(והוא היה שוכב בבית-
החולים) —
נאני הייתי מנשק את גופה,
הולך ומנשק את גופה,
והרום היתה מניסה
והרם האיר צננים
והרום נשכה-תלפה
בארנים.

שיר אהבה

החדר ריק, אכל
עודי רואה
איך בציניך הריסים נשקו,
ריחך נותר שקוף, ובחלל
החדר הוא נפתל
סביב, נמשך
ומתרחק
ועוד צוסק
קולך
הרף.